

Publicerad 2010-02-11 17:20 av Amorina

En text om känslan av att bli vräkt som barn.

Vräkning och vara barn

Jag står tätt intill dörrkarmen i dörröppningen och ser
flyttkarlar som
ovarsamt och mycket snabbt river ned våra bokhyllor.
Flyttkarlarna tömmer lägenheten på allt som finns där.
Tavlor. Möbler. Porslin. Böcker. Mina saker.
Fort.
Allt sker så fort.

Samma kväll.

Jag i ny, tom, kall lägenhet.

Februari.

Mörkt.

Jag, mamma och lillebror

på en madrass på köksgolvet.

Värmen från den påslagna spisen.

Det finns ingen annan värme i lägenheten.

Värmen från varandras kroppar på madrassen i den smala gången i det smala, nya köket.

Inte hemma.

Borta.

Okänd mark.

Okända dofter.

Ekande rum av tomhet.

Alla ouppackade flyttlådor som ingen vuxen orkar packa upp.

Samma dag.

Allt detta.

På en och samma dag.

Jag hinner inte med.

Sedan.

Detta är mitt nya hem.

Jag måste åka buss till mina kompisar, det är för långt att gå.

Jag måste åka buss till min skola, det är för långt att gå.

Bara nya ansikten runt mig där jag bor nu.

Nybyggda lägenheter, byggda för såna som oss.

Som inte har råd att betala hyran:

Såna som oss.

Som inte har råd att bo närmre skolan och staden.

Ett särskilt kvarter.

För såna som oss.

Som är utanför.

Udda.

Men där finns träd.

Där finns fåglar.

Där finns harar som skuttar på gräsyterna.

Där finns stora gräsytor att springa på.

Vi har en liten plätt mark utanför lägenheten.

Men där är inget gräs än. Inget planterat.

Bara jord.

Det finns ingen vuxen som orkar.

Ingen vuxen förälder som orkar ta tag i saker.

Jag sköter skolan och mina läxor.

Jag har min lilla hund som jag älskar.

Jag är förälskad för allra första gången i mitt liv.

Jag lyssnar på musik.

På Donny Osmond och David Cassidy.

Jag överlever.

Jag överlevde.

Men det gjorde ont.

Barn ska aldrig någonsin vräkas.

Barn glömmer aldrig en vräkning.

Barn gråter som vuxna i sömnen ibland och minns känslan av att bli vräkt.

Nolltolerans för vräkning av barn.

Men det händer fortfarande, idag också.

I Sverige år 2009.

Barn vräks.

Nolltolerans för vräkning av barn.

Något annat finns inte för mig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Amorina med Poeter.se id #32241 innehar upphovsrätten